

č. 4/41

Npor. F. M.:

Říšská armáda zkouší čs. opevnění

Němci měli před našimi opevněními úctu. Při překročení čs. hranic postupovali velmi opatrně a v rozvinutých tvarech, jakmile se blížili k čáře stálých opevnění. Protože Mnichov nám nedal času demilitarisovat naše objekty, dostali je Němci sice prázdné, ale s částečným zařízením, které nebylo možno demontovat. Při příchodu říšské armády stoupal z většiny srubů bílý dým, který Němce tak postrašil, že zakázali všem vojenským osobám přiblížiti se a prodlévati blíže než 500 m od jednotlivých srubů. Při obsazování se pevnostem vyhnuli, ale dali je pozorovati hlídkami. Teprve druhého dne zákopníci zjistili, že bílý dým pochází ze zapálených slavníků, které čs. armáda neodvezla a jež doutnaly po několik dnů, nežli shořely úplně a proměnily některé objekty ve vytopené pekařské pece.

Němci v prvé řadě zkoušeli protitankové překážky a to, jak železné tak železobetonové. Velikou radost komisi generálů a vysokých důstojníků, doprovázených fotografy a filmaři, způsobila skutečnost, že jejich střední tank velmi účinně rozdrtil ihned při svém nájezdu obyčejné několikařadové drátěné překážky na železných kolících. Ale sotva řidič tanku udělal dvě zatáčky v drátech, zhasl mu motor, pro odpor, který kladla spleť sítí hladkého i ostnatého drátu a železné kolíky s betonovými hranoly.

Teprve po přestřihání drátů, tank vyjel a trvalo to hodně dlouho, nežli z pásů byly odstraněny chuchvalce drátů.

Trhavinami tyto překážky se zničily, bylo-li použito značných soustředěných náloží v prostoru předpokládaného útoku. Ovšem vše to bylo velmi ilusorní, dokud překážky byly pod odstřelem děl a kulometů umístěných ve srubech.

Tanky nezdolaly však:

- 1.) protitankových příkopů a zdí
- 2.) protitankových palisád a železných hranolů plněných betonem
- 3.) železných kozlů-rosocháčů, třebas byly i na měkké půdě.

Ad. 1.) po betonu pásy klouzaly, takže se tank z příkopu nemohl vyšplhat do předu.

č. 4/41
Ad. 2.) Tank narazil a svými pásy se zahrabal, až dosedl na „břicho“. Bezvýsledným zůstal prudký nájezd se silným úderem čelním, taktéž pokusy o zvrácení tahem se zapnutou nejnižší rychlostí.

Ad. 3.) Nájezd poněkud prudší končil převrácením tanku, jehož zvedání trvalo dlouho a v boji nebylo by myslitelné bez pomocného jeřábu na pancéřovém vozidle.

Tahem kozel neroztrhly ani největší střední tanky, vždy šly pásy na prázdko, nebo motor se zastavil.

Dělostřeleckou palbou se protitankové překážky ničily těžko, neboť jen přímé zásahy měly částečný úspěch, jinak kozly jen poskakovaly.

Druhá serie zkoušek byla věnována srubům. Němci provedli ostrou střelbu ze všech svých zbraní a vyzkoušeli pumy všech kalibrů. Pro bombardování střemhlav i normální (horizontální) z různých výšek, byly sruby natřeny vápnem po celém půdorysu a na obnažených bočních stěnách.

Výsledky:

1.) puška a kulomety: oklepaly jen isolační vrstvu, beton poškozen minimálně.

2.) těžké minomety: účinek téměř žádný, částečně rozházen kamenný zához.

3.) Polní dělostřelectvo: jen malé dolíčky při přímém zásahu, který při větší vzdálenosti 3–5 km byl velmi nesnadno docílen i u těžkých objektů. Spíše byl porušen zához, nežli samotný objekt.

4.) Bombardování: Při normálních náletech s výšky 1000–1500 m ze 174 pum bylo docíleno jen 3 plných zásahů. Malé bomby vybuchovaly na střepech, aniž učinily podstatnějších škod. Nejtěžší bomby 500 kg – 1000 kg vyrazily důlky ve střepech od 15 – 35 cm hloubky. Bombardováním byl značně porušen zához a okolí objektů, neboť většina bomb vybuchovala v blízkosti srubů. Do jaké míry působil resp. nepůsobil tlak vzduchu v samotných objektech dalo se zjistiti z toho, že po jednom náletu, kdy i německé stráže myslely, že je konec zkoušek, děti z nedaleké dědiny šly si prohlédnouti trychtýře bomb. V tom přiletěla letka a děti prodělaly poslední nálet s 1000 kg bombami v těžkém srubu ve spodním patře. Nic se nikomu nestalo jen mladší se třásly, brečely a pomohly se. Vykládaly pak, že to strašně třísklo a objekt se třásl a zvonil.

Pancíř odolával skvěle všem zbraním. Proto komise rozhodla, že veškeré pancéřové kupole (zvony) byly očíslovány a malými

0.4/41
vývrtovými náložemi byl uvolněn beton, jímž byly při osazování zality a jednou větší náloží byl zvon vyhozen do pole. Speciální vozidla a traktory doprovázely pak kupole na nádraží. Při těchto pracích udála se řada úrazů a neštěstí, dokonce i jedno vážné železniční neštěstí, když špatně upevněný zvon skutálel se v zatáčce s trati s jedoucím vlakem a zatarasil obě koleje.

Němci vykradli všechny pancéřové záručně střílen, panc. kupole, rosocháče, hladký i ostnatý drát a všechn tento materiál i s oním, který později našli u nás po 15. březnu 1939 odvezli na Siegfriedovu linii, kde byl presentován vysokým návštěvám jako: „Meisterstueck der deutschen Technik“.

Zároveň byly odebrány vzorky betonu i armovacích želez, studovány detaily armování a v celém pohraničí Gestapo shánělo dělníky i předáky aby z nich vynutili podrobnější údaje.

Německým vojákům bylo sděleno, že německé pevnosti jsou lepší a že na československé německá armáda měla prostředky aby je zdolala, ovšem jen zásluhou Fuehrera, že tato ještě nehotová linie padla bez boje.

Vysocí důstojníci však při zkouškách žasli nad kvalitou materiálu a práce a okopírovali s našich pevností celou řadu detailů a použili i našeho materiálu na opevnění Siegfriedovy linie.

Lehká opevnění na mnoha místech zničili trhavinami. Tak zvané „řopíky“ byly pouze roztrhány na několik velkých kusů, jež tvořily boční stěny, kdežto strop býval rozbit nejvíce a rozletěl se do okruhu 50–100 m. Těžký sled se trhavinami ničit téměř nedal. Viděl jsem jeden pokus o roztržení pancéřové kupole a věže na níž byl vsazen. Němci celý prostor vyplnili náložemi, všechny otvory zabetonovali a teprve po 10 dnech nálož odpálili. Výsledek: Kupole jen se poněkud povytáhla a vlastní vahou zase téměř dosedla nazpět.

Armovaný beton měl jen nepatrné podlouhlé pukliny, kterými plyny vyfoukly, beton ze střílen i vchodů byl vyražen. Po tomto pokusu Němci těžký sled ponechali, sruby uzamkli a používají je na příhodných místech jako skladiště benzínu, oleje, děl. střeliva a pod.

Stejně bylo naloženo s největšími opevněními jako na příklad v Háji u Opavy, které bylo za vstupné přístupno pro členy SA, SS, Hitlerjugend a turisty, kterým říšské dráhy i autobusy poskytl zvláštních výhod, aby co nejvíce Němců shlédlo velikost Fuehrerova vítězství, dobytého lží a podvodem v Mnichově.

č. 4/41

Těžký sled připomíná našemu lidu v pohraničí solidnost a poctivost práce československé vlády a jsou nezničitelným výkřikem k svědomí každého, kdo se zamyslí, kdo a proč je sem stavěl. Egypt má své pyramidy z doby svého největšího rozkvětu. Náš národ na věčné časy poznačil své hranice, jež jsou záštitou svobody a existence národa.